Publicație realizată de **Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov** în parteneriat cu **Centrul Român pentru Inițiativă Socială**

100 ROMÂNIA
1918-2018 | SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ

Povestea Muzeului-Atelier „Zestrea Țigănești lui“ din Basarabia
eveniment 4

Cum a contribuit Ilfovul la Marea Unire de la 1918
istorie 7

condeie ILFOVENE

Nr. 14 | noiembrie 2018 | Publicație de cultură

Un film cât o istorie: „Înger pe front - Regina Maria“ prezentat de CJCPCT Ilfov

George V. GRIGORE

Principala misiune a vieții Reginei Maria a fost prestigiul țării sale, România. A refuzat să recunoască înfrângerea chiar și în momentele foarte grele, rămânând neclintită în credința biruinței finale. A fost personificarea mândrei și îndureratei Românii, fiind numită „mama tuturor“. Pentru curajul pe care l-a insuflat soldaților români și pentru compasiunea pe care a manifestat-o, pentru implicarea în negocierile cu puterile străine, pentru iubirea care a nutrit-o pentru țara și poporul său, suntem datori să o prețuim și să o omagiem, atât noi cât și generațiile următoare.
Sub înaltul patronaj al Consiliului Județean Ilfov, având ca minunată gazdă colectivul

CJCPCT Ilfov, coordonat de directorul Alexandrina Niță și având ca parteneri Primăria Buftea, Centrul Cultural Buftea, cu sprijinul Domeniului Știrbey, a fost organizat un eveniment cultural dedicat personalității Reginei Maria, chiar de ziua sa de naștere.
În mirificul cadru natural tomnatic al Domeniului Știrbey de la Buftea, la 29 octombrie 2018, au apărut în jurul orelor 14.00, pe aleile încărcate de frunzișul pastelat, personalitățile de marcă ale județului. Cei care au dat curs invitației noastre au fost întâmpinați tradițional de Ansamblul Folcloric „Doina Ilfovului“ din Buftea, cu pâine și sare. În holul Sălii „Regina Maria“ a putut fi admirată expoziția de picturi și lucrările în curs de realizare de către elevii ilfoveni care au obținut premii la concursuri naționale, în cadrul

concursului cu tema „Personalitatea Reginei Maria și Centenarul Marii Uniri“. În deschidere, Marian Petrache, președintele Consiliului Județean Ilfov, a transmis mesajul său de prețuire a personalității Reginei Maria, îndemnând să nu ne oprim atunci când invidia, interesele meschine pot să blocheze realizarea unor fapte mărețe. Fiecare dintre noi poate deveni valoros în decursul vieții sale, prin ceea ce înfăptuiește.

— continuare în pagina 5

info CCD 8
Cu drag, din drag, despre bibliotecile școlare

Nu te supăra, frate!

Bumerangul cu bucurie este opus celui cu supărare

În copilăria mea, exista un joc care se numea „Nu te supăra, frate!“. Unii l-au uitat demult. Acum, mai mult ca oricând, în grădinițele și școlile noastre ar trebui reintrodus. Cred că și adulții ar trebui să-l (re) joace în fiecare clipă a vieții lor. Copiii se supărau și plângeau când erau învinși în joc. Plânsul și supărarea se iveau din sufletele dornice să fie mereu în înălțimile ascuțite ale unei vieți care nu oferă mai mult decât iluzia puterii.

Omul dorește să fie primul la joc, preferatul în dragoste, cel mai bogat, cel mai aranjat și cel mai inteligent dintre muritori. Portretul pe care fiecare și-l dorește, în ascunsul inimii sale, întrece chiar imaginea lui Făt-Frumos. Copilul râvnește să semene cu actorii de succes, ai căror ochi umezi cuceresc inimile a milioane de oameni.

Jocul „Nu te supăra, frate!“, obișnuit odinioară și iubit de copii, a fost învins de interesul pentru personaje puternice. Ori, tocmai aceste personaje ne cheamă în iluzie cu o forță căreia pare că nu-i mai putem rezista. Și, orice piedică în fața dorinței ascunse de a cuceri redutele iluzorii ale puterii se transformă în supărare.

Atunci când se supăram facem din supărare o plăcere perversă. Dacă ar fi să-i punem cugetului propriu întrebarea, „de ce te superi mereu și mereu?“, el ar răspunde: „Fiindcă nu te-a sunat soția, fiindcă subalternul sau șeful ți-a vorbit în doi peri, fiindcă altul nu ți-a spus *mulțumesc* și altcineva te-a călcat pe picior, în tramvai, copilul a spart o farfurie, fiindcă cineva și-a luat permisiunea să te sune pe telefonul mobil“. Și-apoi tot cugetul ar adăuga: „Oamenii aceștia nu țin cont de puterea ta și nu te respectă și nici nu te iubesc“.

Privind cu ochiul inimii și cu cel al minții, în aceeași frântură de clipă, vedem cum supărările nu sunt altceva decât exprimarea indirectă a pretenției de a fi puși în vitrina cu obiecte prețioase. Templele și bisericile sunt pline de sfinți, dar noi vrem să fim printre ei și, pentru că ceilalți nu ne venerează și nu se închină în conformitate cu imaginea noastră despre noi, ne supărăm. Nici nu știm că ne supărăm pe noi ori de câte ori se înfierbântă în venele noastre sângele furiei și al supărării pe ceilalți. „Cum să mă supăr pe mine, când mă supăr pe alții?“, vom întreba. Și răspunsul ar putea fi: „Chiar așa!“ Supărarea pe alții ne lipsește de energie. Devenim nervoși, irascibili, mânioși și, dintr-o dată, simțim că puterile ne părăsesc, inima începe să pâlpâie repede, ca o morișcă înfricoșată de vânturi. Ne supărăm pe alții și ne simțim rău. Răul este dovada supărării pe sine, ca efect al supărării pe altul. Cum bucuria altuia îl face pe om să se simtă energic, bun, capabil să colinde stelele și să iubească întregul univers, supărarea dă efecte contrare.

Să vrem, așadar, să rămânem sănătoși emoțional și scutiți de efectele dezastruoase ale pierderii energiei prin supărare. Lumea noastră e rapidă trăiește cu un picior în somn și unul pe stradă. Oamenii din jur par nesăbuiți sau rău intenționați, fiecare pare să ne provoace la un nou duel cu supărarea noastră, prin atitudinile lor. Pare greu să rezistăm impulsului de a nu ne supăra în această societate modernă, împrejmuită de termopane, computere, pulsiuni, nevoi și probleme.

Dar, cunoscând că a ne supăra pe alții nu este decât efectul dorinței de a fi puternici, dar nu o putere în sens pozitiv, vom accepta că a nu răspunde cu ceva ce-ar putea provoca o supărare, este o atitudine înțeleaptă. Căci ea va face să crească înlăuntrul nostru dorința de bine și va genera în corp sănătatea. Bumerangul cu bucurie este opus celui cu supărare. ■

✍ **prof. Constantin DINU**, Liceul „Ioan Petruș“, Otopeni

Director al Centrului Județean
pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov
Alexandrina NIȚĂ

Condeie ILFOVENE

Editor: **Centrul Român pentru Inițiativă Socială**
Redactor șef: **Cătălin DRAGOMIR**
Redactori: **George GRIGORE, Cristina ANGHELUȚĂ, Ionela MIRCEA, Anica POPA**
Foto: **Ionela MIRCEA, George GRIGORE, Marius VĂDUVĂ**
DTP: **Dan DULGHERU**
tipar - www.tipografiaKLM.ro

Tel. **0371.084.001**; e-mail: **condeieilfovene@gmail.com**
ISSN 2601 - 0984; **ISSN-L 2601 - 0984**
Publicație distribuită gratuit

Foto: Facebook

Regina Maria, eroina unor întâmplări tulburătoare

Marie Alexandra Victoria s-a născut la 29 octombrie 1875, în Eastwell Park, în Anglia, părinții săi fiind Alfred Ernest Albert de Xaxa-Coburg și Gotha, duce de Edinburgh, și Maria Alexandrovna Romanova, mare ducesă a Rusiei, unica fiică a țarului Alexandru al II-lea. Și-a petrecut copilăria și adolescența la reședința familiei din Eastwell Park, comitatul Kent. La 29 decembrie 1892 se căsătorește cu Ferdinand I, principele moștenitor al tronului României, încercând, încă de la început și reușind, să se integreze națiunii care o adoptase ca principesă și, începând din 1914, ca regină. Maria notează în jurnalul ei primirea care i-a fost făcută la venirea în țară; „Mulțime, urale, zgomot, bună primire, veselie…, dar, cu toate că eu eram punctul central în jurul căruia se desfășura atâta alai, nu eram decât o biată mică străină, într-o țară străină“. Cu această ocazie, primește de la primarul Bucureștiului, Grigore Triandafil, o cupă de argint. Aceasta se găsește astăzi la Muzeul Naţonal de Istorie, cu o inscripție gravată: „Bine ai venit, mireasă de Dumnezeu aleasă, spre a patriei cinstire. Ianuarie 1893“. Maria era o ființă foarte activă. Avea talent la pictură, cunoștințe bune de istorie, geografie, literatură, limbă franceză, botanică și muzică. Și, mai presus de toate, era dibace în arta conversației, ceea ce i-a folosit mult în rolul de regină. Văzându-i talentul literar, soacra sa, Elisabeta (Carmen Sylva), o încurajează să își așternă gândurile pe hârtie. Astfel au luat naștere minunatele povești „Insula Șerpilor“, „Sămânța înțelepciunii“ și „Poveste de Crăciun“. Principesa Maria a devenit regină a României odată cu accederea la tron principelui Ferdinand, la 11 octombrie 1914, după moartea regelui Carol I. La 14 septembrie 1916 România a declarat război Imperiului Austro-Ungar. În timpul Primului Război Mondial, îmbrăcată în haine de soră medicală, Regina Maria a

organizat spitalele de campanie și a fost prezentă printre cei suferinzi, împărțind medicamente, mâncare și pături soldaților răniți pe front sau bolnavilor de tifos. Pentru atitudinea sa curajoasă din timpul Primului Război Mondial a primit titlul de „Regină - soldat“. În octombrie 1917, pe frontul din Moldova, regina s-a încadrat, ca ofițer, în sectorul de front *Cireșoaia* în fata cotei 443, pe linia întâi, în prima tranșee, la 200 metri de inamic. A fost vocea cea mai hotărâtă pentru rezistența și ofensiva de pe front. În 1918, României i se impune o pace forțată, fără Transilvania, iar Regina Maria, neacceptând, are o întâlnire cu Marghiloman, care încerca să o convingă de pierdere, dar totul era în zadar, căci, spunea ea, „sunt tot atât de convinsă ca și până acum că am ales drumul cel drept. Sunt din cei care luptă și mor pentru o cauză…“.

După Primul Război Mondial, România s-a prezentat reîntregită la masa negocierilor de pace de la Paris, dar a avut de înfruntat noi obstacole: America, Anglia, Franța și Italia i-au reproșat pacea separată, încheiată cu Germania. Maiestatea Sa a fost și un foarte iscusit diplomat, fiind trimisă la masa negocierilor pentru a vorbi pentru țara noastră. Aici este primită cu onoruri militare și cu Imnul National. Regina Maria a avut un rol esențial în recunoașterea Unirii și primirea țării în tabăra învingătorilor.

La întoarcertea în țară, Regina nota: „Am prezentat nevoile și aspirațiile poporului meu. Am pledat, am explicat, am rupt nesfârșite lanci în apărarea lui. Am dat țării mele o imagine energică, vie și mulți au înțeles și mi-au înțeles eforturile, înțelegând entuziasmul care mi-a dat putere“. În biografia acestei femei proeminente se află și un gest care întregeste personalitatea sa unică: la 26 martie 1926, de Bunavestire, Regina Maria a trecut la ortodoxism. Într-o ceremonie desfășurată la palat, ea s-a spovedit, a fost dezlegată de patriarhul Miron Cristea și a fost primită în sânul Bisericii Ortodoxe Române. La sfârșitul aceluiași an 1926, a avut loc legendara sa vizită în SUA, prilej cu care a fost salutată cu entuziasm de mulțimi de oameni, dar și de oficialități.

După ce o vreme a locuit la Balcic și Bran, la 18 iulie 1938, regina a murit de o boală rară: tuberculoza ficatului. A doua zi, rămășițele pământești au fost depuse în holul Castelului Pelișor. Pretutindeni culoarea violet și ornamentația holului în aceeași culoare, pe care o ceruse în scris, înlocuia negrul mortuar obișnuit. Catafalcul era învelit în roșu, iar sicriul acoperit pe trei sferturi cu tricolorul național și armele familei regale. Corpul reginei este dus la București, la 21 iulie, și expus în Salonul Alb. La 24 iulie, trupul e așezat într-un vagon deschis pentru călătoria la Curtea de Argeș. Înainte de a fi condusă de la Palatul Cotroceni pe ultimul ei drum, regina a fost salutată de militari cu baionetele înfipte în pământ și patul armei în sus, gest unic, pe care armata română nu l-a mai oferit niciodată cuiva. Iată cum sună Testamentul Reginei Maria:

Țării mele și Poporului meu,
Când veți ceti aceste slove,
Poporul meu, eu voi fi trecut
pragul Tăcerii veșnice, care
rămâne pentru noi o mare
taină. Și totuși, din marea
dragoste ce ți-am purtat-o, aș
dori ca vocea mea să te mai
ajungă încă o dată, chiar de
dincolo de liniștea
mormântului. ■

BIBLIOGRAFIE

Argetoianu, C.
Amintiri din vremea celor de ieri, vol. II, Editura Albatros, București, 1993.

Bulei, Ion
Regina Maria. Puterea amintirii, Editura Meteor Publishing, București, 2016.

Regina României
Povestea vieții mele, vol.I-III, Editura RAO, București, 2011.

✍ **Ana-Maria NICA,** clasa a VII-a, Școala Gimnazială „Prof. Ion Vișoiu“, Chitila

SCENE MEMORABILE ÎN „MOROMEȚII“ LUI MARIN PREDA

✍ Ioan GHEORGHIȘOR

Unul dintre romanele celebre ale literaturii române - Morometii - de Marin Preda - abundă în scene memorabile, care au reținut atenția și aprecierea cititorilor. Episodul care deschide marea carte descrie cina, care anticipează evoluția relațiilor din familia Moromete. Un tată dur și justițiar stă la masă „parcă deasupra tuturor“, vrând să păstreze (și prin poziția sa la masă) unitatea familiei. Masa de seară se distinge prin modestie și solemnitate și se află în apropierea unei sacralități în care autoritatea lui Ilie Moromete este ușor de remarcat.

„Cât ieșeau din iarnă și până aproape de Sfântul Niculae, Morometii mâncau în tindă la o masă joasă și rotundă, așezați în jurul ei pe niște scăunele cât palma. Fără să știe când, copiii se așezară cu vremea unul lângă altul, după fire și neam. Cei trei frați vitregi, Paraschiv, Nilă și Achim, stăteau spre partea dinafară a tindei, ca și când ar fi fost gata în orice clipă să se scoale de la masă și să plece afară. De cealaltă parte a mesei, lângă vatră, jumătate întoarsă spre strachinile și oalele cu mâncare de pe foc, stătea întotdeauna Catrina Moromete, mama vitregă a celor trei frați, iar lângă ea îi avea pe ai ei, pe Niculae, pe Ilinca și pe Tita, copii făcuți cu Moromete. […]
Moromete stătea parcă deasupra tuturor. Locul lui era pragul celei de-a doua odăi, de pe care el stăpânea cu privirea pe fiecare. Toți ceilalți stăteau umăr lângă umăr, înghesuiți, masa fiind prea mică. Moromete n-o mai schimbase de pe vremea primei lui căsătorii, deși numărul copiilor crescuse. El ședea bine pe pragul lui, putea să se miște în voie și de altfel nimănui nu-i trecuse prin cap că ar fi bine să se schimbe masa aceea joasă și plină de arsurile de la tigaie“.
Conflictul principal îi are ca protagoniști pe cei trei băieți mai mari și pe părinții lor. Aceștia plănuiesc să fugă de acasă, ceea ce și fac la un moment dat. Ei le urăsc pe surorile lor vitrege, Ilinca și Tita, pentru că au o ladă de zestre, ca să se poată mărita cândva. Catrina nu e e deloc agreată de flăcăii din familie, chiar dacă aceasta caută întruna să păstreze o oarecare armonie familială. Alt conflict este între Ilie Moromete și mezinul Niculae, pe care îl trimite să pască oile, nu la școală, ca să învețe, căci, spune el, „altă treabă n-avem noi acuma! Ne apucăm să studiem“. Nici între cei doi soți relațiile nu sunt grozave, deoarece Ilie îi promisese Catrinei un pogon de pământ în schimbul celui primit de femeie ca văduvă de război, dintr-o neglijență a autorităților. Pământul fusese vândut de acesta în timpul foametei de după Primul Război Mondial. Promisiunea nu a fost însă onorată vreodată.
La fel de cunoscută este scena tăierii salcâmului, aceasta simbolizând declinul familiei Moromete. Episodul este de un dramatism sacrificial, căci seamănă cu moartea unui om. „Salcâmul în discuție este dublul vegetal al lui Moromete. Destinul unuia este anticipat de destinul celuilalt“, consideră Eugen Simion. Temporal, tăierea salcâmului se face la răsăritul soarelui, când femeile își bocesc morții la cimitir. Detaliile legate de existența salcâmului sunt menite să evoce momente din viața satului, căci „toată lumea cunoștea acest salcâm“. În apropierea copacului se jucau copiii din sat. Primăvara se urcau în el și îi mâncau florile, iarna jucau mija lângă mărețul arbore care „dădea grandoare“ gospodăriei familiei Moromete, vândut lui Tudor Bălosu. Fără el, „totul se făcuse mic: grădina, caii, Morometii însuși arătau bicisnici. Cerul deschis și câmpia năpădeau împrejurimile“. Doborârea salcâmului constituie primul semn al declinului unei familii, dar și a satului tradițional.
Întâlnirile din Poiana lui Iocan sunt o dovadă a faptului că autoritatea lui Moromete depășește cadrul familial, exercitându-se și în cadrul comunității rurale. Această „școală din Atena“ are doi corifei - pe Moromete și pe Cocoșilă, țăranii adunați duminica dimineața în poiană fiind corul și spectatorii dintr-un fel de amfiteatru grec, dar cu „butuci vechi aduși acolo cine știe de când“, semn al stabilității. La acest simbolic banchet spiritual țăranii se adună ca într-o biserică, îmbrăcați cu veșminte curate și roșii proaspăt. Gospodarii, „nici săraci, nici bogați“, în frunte cu cei doi, cărora li se adăugă Dumitru lui Nae, citesc un ziar și comentează cu umor și ironie politica vremii. Moromete, care disimulează de câte ori are interes ori chef de glume, se mira când vedea atâția oameni adunați duminica în Poiana lui Iocan, „toți gălăgioși și parcă nerăbdători“ să vadă cum Moromete ajunge, după ce parcurge articolul din ziar „cu opriri care scormoneau înțelesuri nemărturisite”, la concluzia că „trei chestiuni se desprind de fapt din această situație“. Articolele politice comentate de țăranii din celebra poiană „dezbat niște abstracțiuni“, făcând legături ciudate între „niște noțiuni îndepărtate de existența lor și noțiunile curente de viață“, protagoniștii banchetului fiind „în fond, niște spirite socratice dedate cu otrava speculației“. (Eugen Simion).

„Morometii“ rămâne marele roman al literaturii române prin originalitate și, mai ales, prin tipologia rurală, prin personajul central. Ilie Moromete se deosebește de personajele din aceeași categorie, din operele lui Rebreanu, Slavici ori Sadoveanu, unde era accentuată latura instinctuală a omului, prin firea sa reflexivă de „țăran-filosof“. George Călinescu este de părere că volumul lui Marin Preda se situează, prin eroul său, în apropierea romanelor lui Camil Petrescu. E drept, doar prin complexitate, nu și prin finețe. ■

Din evenimentele lunii noiembrie

De la prima Biblie în limba română la unirea Bucovinei cu Regatul României

2 noiembrie 1784: A izbucnit marea Răscoală Țărănească din Transilvania, condusă de Horea, Cloșca și Crișan.
3 noiembrie 2005: Rămășițile pământești ale lui Nicolaus Copernic au fost descoperite într-o catedrală din Polonia.
5 noiembrie 2010: A murit Adrian Păunescu, poet, prozator, jurnalist, politician român, membru de onoare al Academiei de Științe a Republicii Moldova.
8 noiembrie 1874: A fost inaugurată statuia lui Mihai Viteazul din București (Piața Universității), realizată de sculptorul francez Albert Ernest Carriere de Belleuse. Este primul monument de această factură din Capitală.

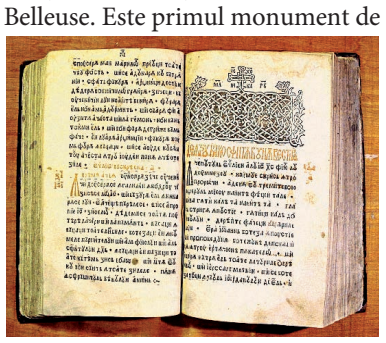

10 noiembrie 1688: S-a terminat tipărirea Bibliei în limba română. Textul a fost definitivat din inițiativa lui Șerban Cantacuzino, domnul Munteniei.
10 noiembrie 1940: România este lovită de un puternic cutremur, 7,4 pe scara Richter, cu epicentrul în Vrancea. Numărul victimelor a fost estimat la 1.000 de morți și 4.000 de răniți, majoritatea în Moldova.
10 noiembrie 1951: A fost efectuată prima convorbire telefonică la distanță, fără să fie nevoie de asistența unui operator.
11 noiembrie 1918: Primul Război Mondial se termină, la ora 11, în a 11-a zi a lunii a 11-a din anul 1918.
11 noiembrie 1947: Iuliu Maniu, de 75 de ani, este condamnat la închisoare pe viață împreună cu vicepreședintele PNȚ, Ion Mihalache.
12 noiembrie 1857: S-au introdus în Moldova timbrele poștale, imprimate cu un cap de bour, vechea stemă a Moldovei, astăzi unele dintre cele mai valoroase mărci poștale din lume.
12 noiembrie 1884: La Timișoara s-a introdus iluminatul electric al străzilor. De la acea dată, Timișoara a aparținut, pe lângă Paris, Nürnberg, Steyr și Berlin, primelor orașe din Europa cu iluminat electric stradal.
15 noiembrie 1987: La Brașov au avut loc manifestațiile spontane ale muncitorilor de la fabricile din oraș împotriva regimului communist.
16 noiembrie 1849: Un tribunal rus l-a condamnat pe Fiodor Dostoievski la moarte pentru activități anti-guvernamentale; execuția lui a fost anulată în ultimul moment, pedeapsa fiind comutată în exil în Siberia.
16 noiembrie 1979: S-a dat în folosință, experimental, primul tronson al magistralei 1 a metroului din București între stațiile Timpuri Noi și Semănătoarea.
16 noiembrie 1852: A murit, la Palermo, revolutionarul și istoricul Nicolae Bălcescu. Avea doar 33 de ani.
17 noiembrie 1947: A murit Emil Racoviță, biolog, membru al Academiei Române, fondatorul biospeologiei, explorator al Antarticii.
18 noiembrie 1864: Este discutată și aprobată în Consiliul Orașului București, nouă stemă a Capitalei, având ca element principal imaginea Sfântului Dimitrie Basarabov, desemnat patronul orașului.
21 noiembrie 1877: Thomas Edison anunță invenția sa: fonograful, o mașină care poate înregistra sunete.
21 noiembrie 1880: Printr-un act semnat la Sigmaringen, prințul Ferdinand de Hohenzollern, nepotul de frate al lui Carol I este desemnat prinț moștenitor al coroanei României.
23 noiembrie 1940: Ion Antonescu, Conducatorul Statului Român între 1940-1944, a semnat, la Berlin, aderarea României la Pactul Tripartit.
24 noiembrie 1989: În ciuda evenimentelor din țările vecine, Nicolae Ceaușescu este reales, cu unanimitate de voturi, în funcția de secretar general al PCR.
24 noiembrie 1927: A murit Ion I. C. Brătianu, om politic, președinte al Partidului Național Liberal, de mai multe ori ministru și prim-ministru liberal, de numele căruia se leagă războiul pentru întregirea națională, Unirea de la 1918, Constituția României din 1923
25 noiembrie 1864: Este promulgată „Legea instrucțiunii publice“, care avea să stea la baza învățământului românesc modern. Se stabilesc trei grade de învățământ: primar, secundar și superior, din care „instrucțiunea primară este obligatorie și gratuită“.
27 noiembrie 1940: La Strejnic - Prahova este asasinat de legionari istoricul Nicolae Iorga.
27 noiembrie 1940: Mai mult de 60 de foști oficiali și susținători ai regelui abdicat Carol al II-lea, vor fi uciși de legionari în închisoarea de la Jilava, în așteptarea procesului lor.

28 noiembrie 1918: Congresul General al Bucovinei adoptă moțiunea privind unirea necondiționată a Bucovinei cu Regatul României.

Povestea Muzeului-Atelier „Zestrea Țigănești“ din Basarabia

ȚIGĂNEȘTIU nostru

Primul ziar sătesc de acțiune culturală pentru dezvoltare durabilă din Republica Moldova

Se naște ... un muzeu!

Crezi că e important ca în satul Țigănești să existe un muzeu? De ce?

George V. GRIGORE

Familia Scripcariu din satul ilfovean Piscu a pus umărul la înființarea unui muzeu în satul Țigănești din raionul Strășeni, Republica Moldova. Micul muzeu s-a deschis oficial la 16 septembrie 2018, când a fost prezentă și delegația Consiliului Județean Ilfov, din care au făcut parte și colegii de la Centrului Județean de Conservare și Promovare a Culturii Tradiționale Ilfov (CJCPT), coordonați de directorul Alexandrina Niță. Au mai fost prezenți membrii Ansamblului „Doina Ilfovului“ din Buftea, coordonați de Daniela Mândroc, copiii talentați ai Ansamblului „Mlădițe Ilfovene“ din Clinceni, coordonat de Marioara Man Gheorghe și alte persoane din județ. Inspectorul Anica Popa a distribuit rucsace-ghiozdan și cărți de beletristică semnate de scriitori români recunoscuți la peste 100 de elevi, din partea CJCPCT Ilfov. De asemenea, publicația noastră de cultură, „Condeie Ilfovene“, diseminată de echipa Centrului, s-a bucurat de un real succes în rândul elevilor și nu numai.

Proiectul creării acestui muzeu face parte din programul celor două localități înfrățite: Țigănești și Piscu

Proiectul creării acestui muzeu face parte din programul celor două localități înfrățite: Țigănești și Piscu. Este vorba despre istorii aidoma ale unor localități despărțite de oglinda Prutului. După ce, în cadrul programului „Școala de vară de la Piscu“, desfășurat în perioada 1-8 iulie, au participat și zece copii din Basarabia (ateliere de meșteșuguri, dar și excursii tematice în București, Sinaia Brașov), a urmat „Școala de vară Țigănești“, în perioada 3-11 august 2018. Aceasta s-a dovedit o acțiune culturală împletită din mai multe fire, deopotrivă vii și puternice. Au fost zece zile intense, înțesate cu muncă, voie-bună, concentrare, dileme, cântec, prietenie și, într-un final, roade. Peste 50 dintre copiii satului au fost la cursuri de limbă engleză, muzică, patrimoniu, ortografie, desen, olărit, modelaj, teatru, povești, excursii. Pentru echipa celor mari, a localnicilor, a fost o implicare impresionantă pusă la temelia unei întreprinderi cel puțin exotice în peisajul unui simplu sat basarabean: fondarea unui muzeu dedicat patrimoniului cultural al comunității. Pe acestă cale putem adresa cele mai calde mulțumiri Valentinei Taca, primar al satului Țigănești, excelent organizator și conducător de echipă. Povestea muzeului de la Țigănești, născut în vara lui 2018 din întâlnirea comunității de la Țigănești/Basarabia cu echipa Școlii de la Piscu este una „aventuroasă“.

Cum s-a născut muzeul?

Dar cum „se naște“ un muzeu? Ce este un muzeu? Muzeul, ca oricare altul, este un martor al istoriei și un loc de inspirație și regăsire. Muzeul ne ajută să ne simțim rădăcinile, să ne prețuim trecutul și prin acesta, pe noi înșine. Când o comunitate fondează un muzeu este semn că aici se deține o conștiință de sine și o putere de a privi istoria într-un mod detașat. Consider că este așa chiar și atunci când acest demers nu este unul cu totul spontan, ci, într-un fel, ajutat, înlesnit, sprijinit din afară. A accepta să acorzi resurse și energie unui astfel de proiect, neobișnuit pentru un sat din Basarabia, este deja mărturia unei viziuni capabile să depășească rutina și frământările cotidiene și să dea ghes unei ținte mai înalte și, într-un fel, mai durabile. În satul Țigănești se naște cu adevărat un muzeu. Se naște așa, ca un om, din mamă și din tată, din două voințe și simțiri aduse împreună. „Mama“ este comunitatea satului Țigănești, reprezentată de o echipă de oameni harnici, iar „tatăl“ este un mic grup de profesioniști ai culturii - de la Piscu/Ilfov și Chișinău - care au simțit potențialul ieșit din comun al vechiului sat de codru, care a trăit multe generații cu meșteșugul lutului la îndemână. Pentru grupul cultural, gândul muzeului s-a înfiripat irezistibil, ca dragostea, și s-a întâlnit la Țigănești cu același gând, de data asta fragil, care a crescut însă și s-a înzdrăvenit din legătura nou creată. Șansa a făcut ca proiectul muzeului să-și poată găsi imediat un lăcaș, iar acesta a apărut prin disponibilitatea clădirii vechii școli a satului, aflată în curtea actualului gimnaziu, care funcționa la începutul anului 2018 ca simplu depozit. Cu o fațadă clasică, simplă și așezată, înălțându-se la capătul unui șir de trepte, finisată vioi, ca un joc cu piatră albă și gălbuie, clădirea a apărut de la început ca un receptacol foarte potrivit pentru zestrea văzută a satului. O clădire în care au învățat cei mai mulți dintre adulții de azi ai satului și fosta grădiniță a actualei generații de adolescenți poartă cu sine și multe amintiri plăcute. Dacă zidurile ar putea vorbi ar povesti destule dintre tainele care stau ascunse în sufletele oamenilor de la Țigănești. Aici s-au adunat de câteva luni încoace zeci de vase de lut vechi, mai mari și mai mici, scoase de prin podurile și beciurile celor de la Țigănești, câteva obiecte gospodărești din lemn mai puțin folosite prin gospodărie acum, în era electronicelor, alături de vechile pahare Berzelius dintr-un fost laborator de chimie. Undeva prin februarie 2018, au apărut și o roată de olărit adusă de la Piscu, dar și o băncuță așternută cu un țol vărgat în culori tari „de Basarabia“. Aici și-au reîncercat meșteșugul olăritului, părăsit de zeci de ani, câțiva bătrâni ai satului și s-au bucurat că lutul încă îi mai ascultă. Așa au privit o demonstrație de olărit și primii vizitatori ai muzeului în formare, în august 2018. Părea un patrimoniu cu totul insuficient fondării unui spațiu muzeal. Toate acestea până într-o bună dimineață de mai, într-o zi de sărbătoare, când câteva priviri curioase au vizitat cimitirul satului. Aici, pe lângă liniștea de netăgăduit, printre crucile din metal vopsit și florile multicolore, se aflau trei încă impunătoare troițe din lemn sculptat, care purtau semnele unor vremuri demult trecute. Comunitatea locală, încurajată și de specialiștii Muzeului de Ernografie și Istorie Naturală de la Chișinău, a acceptat ideea ca troițele din cimitir să fie scoase cu grijă, curățate și pregătite pentru expunerea în muzeu. Din perspectiva patrimoniului, operațiunea de recuperare a troițelor a fost o mare izbândă, pentru că vizitatorii muzeului se vor pomeni dintr-o dată în fața unor artefacte cu o uriașă încărcătură spirituală. Și astfel, de unde exista teama nedeclarată că nu se vor putea umple cele patru încăperi ale clădirii cu exponate, acestea s-au „chemat“ unele pe altele, contribuind la buna organizare a noului spațiu muzeal. Muzeul - Atelier „Zestrea Țigănești“ este deja unul viu, participativ, în care copiii și vizitatorii adulți pot vedea exponatele, dar pot și modela, lucra linogravuri, privi filme documentare, studia cărți manufacturate, dedicate unor personaje emblemă ale istoriei locale recente. După toate aceste acțiuni și inițiative lăudabile s-a făcut și un film care poate fi vizionat pe YouTube. Filmul este semnat de Diana Iabrașu, iar muzica peliculei este a formației „Trei Parale“. Proiectul a fost co-finanțat de AFCN, primind sprijin și de la Primăriile Țigănești (Republica Moldova) și Ciolpani (Ilfov - România). Pe lângă acest muzeu minunat, la Țigănești apare din acest an și „Țigănești nostru - Primul ziar sătesc de acțiune culturală pentru dezvoltare durabilă din Republica Moldova“, aflat la al doilea număr.

Mulțumiri tuturor celor care au pus suflet și muncă la întemeierea acestui cuib de frumusețe din Basarabia. La mai mare! ■

Un film cât o istorie: „Înger pe front - Regina Maria“ prezentat de CJCPCT Ilfov

(continuare din pagina 1)

Acordurile liedului „Ave Maria“ în interpretarea tenorului Robert Nagy, la pian Alexandru Burcă, aveau să aducă o stare serenisimă în sala de spectacol, benefică prezentării apoi, în premieră națională a filmului documentar „Înger pe front - Regina Maria“ (Războiul Reginei), produs de CJ Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, ca o ofrandă artistică oferită în anul Centenarului Marii Uniri, deosebitei personalități care a fost Regina Maria a României.
Scenariul și regia filmului sunt semnate de Salex Iatma.
Echipa filmului a fost formată din Mihaela Munteanu (asistent regie), Cristi Marin (scenografie), Florin Ștefan (imagine), Daniela Mândroc (coregrafie; alături de ansamblul popular „Doina Ilfovului“ din Buftea).
Prezentarea a aparținut Ximenei Ștefan, iar consultant istoric a fost Alexandru Matei.
Au interpretat actorii: Cătălina Mustață, Robert Nagy, Alexia Juncu, Andrei Buluci, Tiberiu Pancu, Cristi Marin, Maria Ene, Andreea Niculescu, Andreea Cojocaru, Raluca Comșa, Florian Cojocaru, Gioarsă Andrei Mircea, Cheptene Cosmin, Stan Matei, Raluca Teodorescu, Nectaria Cotelnic, Nicoleta Cotelnic, Robert Nagy Jr., David Nagy, Daniela Mândroc, Valentin Rogojinaru.
Aplauzele îndelungi și ovațiile de la final au răsplătit munca artiștilor implicați în acest proiect cultural deosebit.
Directorul CJCPCT Ilfov, Alexandrina Niță, împreună cu președintele CJ Ilfov, Marian Petrache, au oferit realizatorilor acestui film diplome de onoare.
Lucrările de pictură realizate în cadrul concursului au fost jurizate și premiate cu diplome și materiale de pictură.
Premiile au fost obținute de elevii Gheorghiță Teodora, Mara Ceruca, Alexandru Florea, Dragoș Ene, Mihnea Vrânceanu, Ghețea Diana și Efrim Eliade, din orașul Buftea, coordonați de profesorul Mihnea Badea. De la Liceul Tehnologic „Barbu A. Știrbey“ din Buftea au fost premiați elevii Daniela Nistor, Melania Stoica, Florentina Tudor, Valentina Mihalcu, Ruxandra Bratu, coordonați de prof. Olivia Ignătescu.
Din Cornetu au fost premiați Sergiu Nicolae Stoica, Andrei Cristian Stoica, Maia Maria Vlad, Maria Andreea Truică, Anastasia Ioana Florea, Alice Arsenie, Maria Iepure, Alex Gherman, coordonați de prof. Alexandru Ionescu.
Din Chitila au urmat îndeaproape Andrada Maria Matei, Maria Voicu, Andreea Sava, Alecssia Bugan, Ioana Tudorache, Daiana Cojocaru, coordonați de prof. Mariana Badea.
În încheiere, pe fondul muzical creat de tenorul Robert Nagy și pianistul Alexandru Burcă, invitații au participat la un cocktail.
Evenimentul a putut fi urmărit în direct și pe paginile de facebook ale CJ Ilfov și CJCPCT Ilfov. ■

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE

Ansamblul „Meloritm“ de la Palatul Național al Copiilor, Premiul I la „Internațional Contest Sea, Sun, Festival“ din Spania

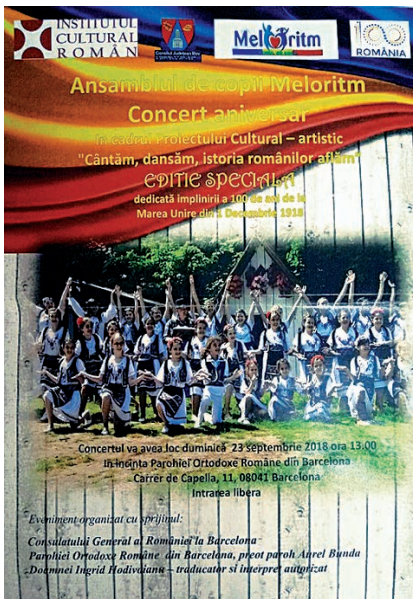

Proiectul cultural „Cântăm, dansăm, istoria românilor aflăm“, susținut de Centrul Județean Pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov

Prin participarea sa în cadrul „Internațional Contest Sea, Sun, Festival“ - Lloret de Mar, Costa Brava, Spania (22-29 septembrie 2018), Ansamblul ”Meloritm” de la Palatul Național al Copiilor din București, condus de prof. dr. Elena Maria Nicolai, a obținut Premiul I și felicitările publicului spaniol și român.
Proiectul cultural „Cântăm, dansăm, istoria românilor aflăm“ a fost propus de Fundația pentru Copii Talentați „Meloritmic“ de la Palatul Național al Copiilor din București și susținut de Centrul Județean Pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov (CJCPCT). În cadrul proiectului au participat și copii din județul Ilfov. Scopul a fost de a promova patrimoniul național muzical, atât vocal cât și coregrafic, în afara granițelor, în anul Centenarului Marii Unirii și promovarea imaginii României, prin prezentarea repertoriului muzical la nivel internațional.
Alăturat diplomei acordate, forurile spaniole organizatoare au așezat la loc de cinste și o scrisoare de mulțumire către CJCPCT Ilfov pentru susținerea participării copiilor români, ca și directorul Radu-Anghel Vasilescu de la Palatul Național al Copiilor din București, care a ținut să menționeze: „Cu ajutorul oferit de dumneavoastră, copiii de la Ansamblul Meloritm au ajuns la Parohia Ortodoxă din Barcelona și la Concursul Internațional Sea Sun Festival, de la Lloret de Mar, unde am avut ocazia să trasmitem valorile artistice românești, încântând atât publicul spaniol, cât și conaționalii prezenți la ambele evenimente. Mai mult decât atât, copiii Ansamblului Meloritm au primit confirmarea valorii interpretării lor, prin recompensarea cu Premiul I, acordat de către juriul Festivalului. Ne simțim onorați că am putut încânta publicul cu prezența graiului românesc departe de țara noastră de suflet, că am putut aduce cântul românesc pe meleagurile străine și că am putut să marcăm astfel sărbătorirea Centenarului, a celor 100 de ani de la Marea Unire de la 1 decembrie 1918.
Considerăm că, ambele evenimente, atât participarea la Concursul Internațional Sea Sun Festival, cât și concertul susținut la Biserica Ortodoxă Românească din Barcelona, au confirmat valoarea Proiectului nostru ***Cântăm, dansăm, istoria românilor aflăm!***, deoarece am câștigat aprecierea comunității românilor aflați peste hotare, prin rezonanța afectivă, ce a atins coarda sensibilă a fiecărei persoane aflată în publicul spectator“. ■

✍ prof. Ioana Lăzărina ROTBOȘEAN-LOSPĂ

Elevii de la Liceul „Barbu A. Știrbey“ din Buftea, europarlamentari pentru o zi

Învăţarea este cel mai important proces prin care trece omul. Dar învăţarea şi educaţia au loc şi dincolo de parametrii formali setaţi de societate, adică dincolo de şcoala care oferă educaţie publică pentru membrii unei societăţi. Si tocmai din acest considerent oferim elevilor noştri experienţe diverse din care să preia cele mai multe învăţături.

Și în acest an școlar, elevii Liceului Tehnologic „Barbu A. Știrbey“ din Buftea au avut oportunitatea de a participa, încă din prima săptămana de școală, la proiectul „Europarlamentar pentru o zi“, finanțat prin programul ERASMUS+. Elevii au fost invitați să participe la activități timp de trei zile structurate astfel: Zi de Învățare (ateliere educaționale referitoare la modul de funcționare al instituțiilor europene, procesul legislativ și decizional), Zi de Simulare (simularea Parlamentului European) li Zi de Dialog (dialog între tineri și decidenți).

Alături de traineri pasionați, elevii au descoperit de ce este important să fie implicați activ în comunitate, dar și cum pot face asta. Au învățăt despre cum se iau deciziile în UE și România, despre cum funcționează instituțiile europene și apoi au pornit într-o călătorie de descoperire a ceea ce face UE pentru tineri și ce instrumente au la dispoziție pentru a se implica. A doua zi au participat la o simulare a unei ședințe a Parlamentului European: S-au format comisii și grupuri politice (fictive), s-au făcut propuneri legislative și apoi au fost dezbatute. Totul, pornind de la provocările cu care se confruntă tinerii din zona București - Ilfov și soluțiile potențiale pentru a trece mai ușor peste ele. După două zile intense de învățare, elevii au avut șansa dialogului cu cei care decid în numele nostru, parlamentari romani, și care ne influențează viața în fiecare zi, fie că suntem sau nu conștienți de asta. Elevii au obținut cunoștințe despre funcționarea instituțiilor europene și funcționarea procesului legislativ, și-au dezvoltat aptitudini pentru discurs public și dezbatere pe teme de discurs public, și-au exersat gandirea critică și, nu în ultimul rând, au dobandit un comportament civic sustenabil. Mai mult, elevii au realizat, în cadrul unor ședințe de lucru a consiliului elevilor, activități de diseminare a informațiilor obținute pe parcursul celor trei zile ale proiectului. ■

✍ Prof. Daniela MIHAI

Olimpiada Internațională a Elenismului

A devenit deja o tradiţie dragă ca în prag de toamnă Ilfovul să întâmpine începutul de an şcolar prin organizarea Olimpiadei Internaţionale a Elenismului. Recent, în colaborare cu Uniunea Elenă din România şi sub înaltul patronaj al Parlamentului României a fost organizată cea de-a V-a ediţie a concursului de limbă neogreacă la care au participat elevi din România, Republica Moldova, Cipru şi alte state europene.

Deschiderea, probele şi festivitatea de premiere au fost găzduite de Palatul Parlamentului, după care participanţii au fost răsplătiţi cu un tur al obiectivelor culturale din judeţul Ilfov. Circuitul, organizat cu sprijinul primăriilor din Periş şi Brăneşti care au pus la dispoziţia participanţilor autocarele, a inclus vizitarea domeniilor Ştirbey şi Mogoşoaia.

Cu sprijinul Centrului Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Ilfov a fost vizitat Palatul Brâncovenesc de la Mogoşoaia care îmbină istoria cu minunatul cadru natural în care este amplasat. Oaspeţii au fost impresionaţi de monumentele de arhitectură în stil brâncovenesc, de expoziţiile existente aici, de parcul amenajat după proiectul Marthei Bibescu, dar şi de încărcătura de credinţă şi sacrificiu care există în încăperile locuite cândva de Constantin Brâncoveanu şi familia sa. Pentru a imortaliza aceste imagini elevii au fotografiat minunatele locuri vizitate, pentru ca mai târziu să îşi amintească cu plăcere de cultura şi tradiţiile ţării care îi aşteaptă cu drag şi în anii următori. ■

✍ George V. GRIGORE

Trupa „Bastion“ din Buftea a câștigat Marele Trofeu al Festivalului Național de Teatru LUDICUS 2018

În perioada 12-14 octombrie, Sala de spectacole a Centrului Cultural din Mioveni a fost gazda celei de-a XV-a ediții a Festivalului Național de Teatru LUDICUS, concurs care se adresează exclusiv tinerilor viitori actori și copiilor pasionați de arta teatrală. Ediția 2018 a fost structurată pe două secțiuni: gimnaziu și liceu. În cursa pentru marele trofeu s-au înscris opt trupe: „Kidstar“ (Slatina), „Epic“ (Pitești), „Keyko“ (Câmpulung Muscel), „Ad-Hoc“ (Pitești), „Protha“ (Panciu), „Scenart“ (Buzău), „Bastion“ (Buftea) și „Phantasia“ (Craiova). Deschiderea oficială a festivalului a avut la 12 octombrie, urmată de proiecția filmului „Faces Places“, regia Agnes Varda - în parteneriat cu Asociația One World România. Sâmbătă a început competiția pentru trupele de liceu, pe scenă evoluând „ScenArt“ (Buzău), „Phantasia“ (Craiova), „Bastion“ (Buftea) și „Protha“ (Panciu). Competiția a continuat duminică cu trupele de gimnaziu „Ah-Hoc“ (Pitești), „Keyko“ (Câmpulung Muscel), „Epic“ (Pitești), „KidStar“ (Slatina), iar seara a avut loc festivitatea de premiere.

La ediția 2018 au participat și zece voluntari, care au oferit sprijin pe parcursul celor trei zile de eveniment. Juriul i-a avut în componență pe Paula Chirilă, președinte, Iulia Verdeș și Laurențiu Tudor.

Câștigătorii

La categoria gimnaziu: Cea mai bună actriță în rol secundar - Sofia Manu - Lucille (Giordan cel trăsnit – „Keyko“, Câmpulung Muscel); / Cel mai bun actor în rol secundar - Flavius Popescu - Rob de Rouă (Țara lui Gufi – „AdHoc“, Pitești); / Cea mai bună actriță în rol principal - Evelina Popescu - Iola (Țara lui Gufi – „AdHoc“, Pitești); / Cel mai bun actor în rol principal - Ionel Cătălin Crețu - Horea (Trădarea lui Horea – „KidStar“, Slatina); / Cea mai bună trupă de gimnaziu - „KidStar“ (Slatina, Trădarea lui Horea)

La categoria liceu: Cea mai bună actriță în rol secundar - Alexandra Ghimpu - Doamna Alexander (O întâmplare ciudată cu un câine la miezul nopții - „Protha“, Panciu); / Cel mai bun actor în rol secundar - Eduard Crucianu - Tata (O întâmplare ciudată cu un câine la miezul nopții - „Protha“, Panciu); / Cea mai bună actriță în rol principal - Maria Stănescu - Maria (De cealaltă parte a zidului - „Bastion“, Buftea); / Cel mai bun actor în rol principal - Tiberiu Pancu - Tibi (De cealaltă parte a zidului - „Bastion“, Buftea); Cea mai bună trupă de liceu – „Protha“ (Panciu), O întâmplare ciudată cu un câine la miezul nopții.

Premiul special al juriului: Cea mai bună actriță în rol secundar - Florița Karyna - Vitea (Șantaj – „Phantasia“, Craiova); / Cel mai bun actor în rol principal - Alexandru Stan - Christopher (O întâmplare ciudată cu un câine la miezul nopții - „Protha“, Panciu); / Alexandru Geicu - Volodea (Șantaj – „Phantasia“, Craiova); / Cea mai bună piesă - „Șantaj“ („Phantasia“, Craiova).

Marele Trofeul al Festivalului Național de Teatru LUDICUS 2018, ediția a XV-a, a fost câștigat de trupa „Bastion“ din Buftea cu piesa „De cealaltă parte a zidului“, coordonator Salex Iatma. ■

✍ Cristina ANGHELUȚĂ

Grădiniță cu program prelungit, inaugurată la Bragadiru

CJ Ilfov și Primăria Bragadiru au construit o grădiniță cu o capacitate de 180 de locuri. Valoarea totală a lucrărilor s-a ridicat la 3 083 839 lei, din care 2 775 455 lei au fost contribuția consiliului județean.

Consiliul Județean a mai investit până acum în grădinițe cu program prelungit la Ciolpani, Ciorogârla, Corbeanca, Mogoșoaia, Ștefănești de Jos.

Grădinița nr. 3, după cum a declarat primarul Vasile Cimpoeru, este pe strada Coralului nr. 2. Gradinița cu program prelungit are, așadar, șase grupe cu o capacitate de 120 de copii în regim de program prelungit sau 150 de copii în regim mixt normal și prelungit sau 180 de copii în regim normal si va avea șase săli de grupă cu grupuri sanitare proprii. Saloanele sunt împărțite în zonă de activități și zonă de odihnă. Grupurile sanitare sunt aferente fiecărei grupe, iar un spațiu multifuncțional este pentru luat masa. Există de asemenea un spațiu multifuncțional de joacă închis. Cele două spații multifuncționale pot conlucra, astfel că împreună cu pot forma un spațiu comun foarte mare pentru serbări și activități metodice speciale. Există și o zonă de control și supraveghere medicală, cu cabinet și izolator temporar până la venirea salvării, dotate cu grup sanitar propriu.

Mai există o cancelarie, un spațiu tehnic pentru centrala termică, spălătorie, uscătorie, călcătorie cu acces separat de cel al copiilor, un vestiar personal (educatori, îngrijitori, curățenie etc). ■

Cum a contribuit Ilfovul la Marea Unire de la 1918

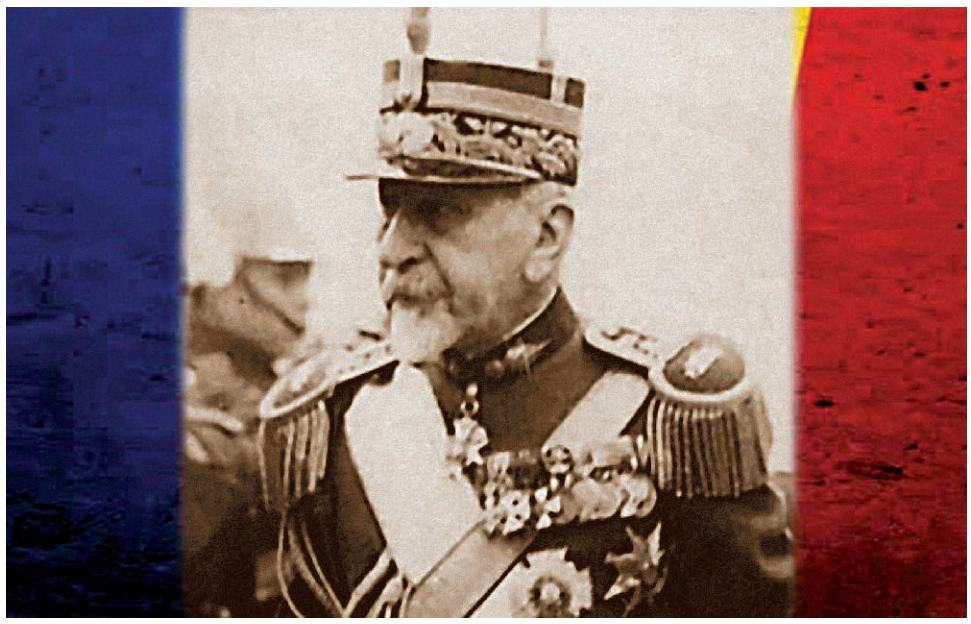

✍ **George V. GRIGORE**

Înconjurând strâns ca un inel capitala noastră, Ilfovul își are partea sa de contribuție la evenimentele legate de Marele Război și Unirea cea Mare. Aici s-au născut personalități de prim rang ale României, care și-au înscris numele în lista celor care au contribuit la evenimente istorice marcante. Mareșalul Constantin Prezan (1861-1943), s-a născut la 27 ianuarie 1861, în satul Sterianul de Mijloc, comuna Butimanu, plasa Snagov, iar prințul Barbu Alexandru Știrbey s-a născut la 4 noiembrie 1872, la Buftea. Ca evenimente istorice de marcă de pe teritoriul ilfovean amintim „Pacea de la Buftea" din 1918.

Mareșalul Prezan, un „ofițer de rară eleganță"

Mareșalul Constantin Prezan **s**-a afirmat în perioada Primului Război Mondial**,** când a deținut funcții militare înalte: comandant al Armatei a IV-a de Nord (15 august - 9 noiembrie 1916), comandant al Grupului de Armată „General Prezan" (noiembrie - decembrie 1916) și șef al Marelui Cartier General (decembrie 1916 - aprilie 1918. noiembrie 1918 - aprilie 1920). De numele lui se leagă faptele eroice de la Mărăști, Mărășești și Oituz din vara lui 1917. După „Pacea de la București" (1918), a coordonat demobilizarea temporară, iar după reintrarea României în război a devenit șef al Statului Major General. Trecut în rezervă în aprilie 1920, Constantin Prezan s-a bucurat de onoruri, fiind senator de drept și membru de onoare al Academiei Române, din 1923. A primit numeroase distincții și medalii, fiind numit Cap al Ordinului „Mihai Viteazul". A parcurs cu profesionalism toate treptele militare până la cea de mareșal (1930). Pamfil Șeicaru scria în „Cuvântul" din 30 august 1943: *„Ofițer de rară eleganță, aristocrat în gestul stăpânit, în liniștea cu care întâmpina adversitățile s…t, Mareșalul Prezan nu avea elocvența, gestul care fascinează, dar iradia în jurul lui autoritate, încredere. Autoritatea mareșalului Prezan nu strivea, nu înconvoia caracterele; câteodată când descoperea o valoare excepțională nu se ferea să-i lase libertatea de acțiune. Nu era preocupat să-și pună în evidență personalitatea, îl interesa doar să pună la îndemâna unei mari acțiuni naționale tot ce-ar fi putut să-i grăbească biruința".* La 82 de ani, mareșalul Constantin Prezan s-a stins din viață în satul vasluian Schinetea, comuna Dumești. A fost condus pe ultimul drum de înalte oficialități ale statului român, în frunte cu regele Mihai I și mareșalul Ion Antonescu.

Prințul Barbu A. Știrbey, distins, frumos, de o inteligență remarcabilă...

Tot în Ilfov se naște prințul Barbu Alexandru Știrbey, care a jucat un rol deosebit în politica țării până în 1931, când a fost exilat de Carol al II-lea. Elegant, distins, frumos, de o inteligență remarcabilă, sfătuitorul reginei Maria, prezență dorită în înalta societate, și-a meritat din plin supranumele de „Prințul alb". Născut la 4 noiembrie 1872, la Buftea, coborâtor din neamul Brâncovenilor, prin bunica Elisaveta, prințul Barbu A. Știrbey a urmat liceul și cursurile Facultății de Științe Juridice din Paris. Întors în țară, s-a căsătorit cu Nadeja Bibescu, verișoară primară, cu care a avut patru fiice: Maria, Adina, Elisa și Jeana. Regele Carol I l-a numit administratorul Domeniului Coroanei Regale în anul 1913, iar Regele Ferdinand îl va numi consilierul său personal.

Barbu Știrbey, spun istoricii, a influențat hotărârile lui Ferdinand mai mult decât oricine. Tot el a redactat textul prin care Regele Ferdinand a promis ostașilor de pe front înfăptuirea unei reforme agrare, ca recompensă pentru sacrificiul acestora. Când Rusia a ieșit din război, în noiembrie 1917, România a semnat pacea separat cu Puterile Centrale, iar negocierile s-au ținut la… Palatul din Buftea, pe care Barbu Alexandru Știrbey îl moștenise de la tatăl și bunicul său, Barbu Dimitrie Știrbei, domnitor al Țării Românești. Moartea Regelui Ferdinand a generat o situație politică tensionată, prințul Barbu Știrbey fiind perceput ca adversar al Regelui Carol al II-lea. El a fost nevoit să plece în exil.

Pacea de la Buftea

Prin revoluția din 7 noiembrie 1917, bolșevicii, conduși de Lenin și finanțați de Germania preiau puterea la Sankt-Petersburg (capitala de atunci a Rusiei), înlăturând guvernul republican democrat al lui Kerenski. Guvernul bolșevic își îndeplinește angajamentele față de germani și decide retragerea Rusiei din război. Această retragere și epuizarea resurselor Armatei Române determină încheierea campaniei românești din Primul Război Mondial din 1916-1917. În această situație, Guvernul român, refugiat la Iași, este silit să negocieze și să accepte cererile inamicului. Soldații ruși bolșevizați părăseau în masă frontul românesc. Preliminariile tratatului de pace au fost semnate la 20 februarie/5 martie 1918 la Buftea de Constantin Argetoianu și împuterniciții Germaniei, Austro-Ungariei, Bulgariei și Turciei. Preliminariile păcii au fost transformate în tratatul de pace, acesta final semnat la 24 aprilie/7 mai 1918, la Palatul Cotroceni din București.

Astfel, România trebuia să retrocedeze Dobrogea de sud („Cadrilaterul") și să cedeze o parte a Dobrogei de nord (la sud de linia Rasova-Agigea) Bulgariei, care reanexase deja „Cadrilaterul" în decembrie 1916. Restul Dobrogei, deși rămânea în proprietatea nominală a României, urma să fie controlat și ocupat de Germania și Bulgaria până la un tratat ulterior definitive. România urma să cedeze Austro-Ungariei controlul asupra trecătorilor Munților Carpați, concesiona pe 90 de ani Germaniei toate exploatările petroliere și dădea dreptul Germaniei și Austro-Ungariei de control al navigației pe Dunăre.

Simultan, dar în afara tratatului, Puterile Centrale acceptau să nu se opună unirii Basarabiei cu România, astfel că, deși învins, regatul a ieșit, oricum, mărit din război. Tratatul a fost ratificat de Parlamentul României, dar nu a fost niciodată promulgat de regele Ferdinand I, datorită intervenției soției sale, Regina Maria și a prințului Știrbey. Când Puterile Centrale au început să dea, în octombrie 1918, semne de epuizare, înțelegerile din tratat au fost anulate de Guvernul Marghiloman, iar România a reluat ostilitățile împotriva lor, alături de Armata Franceză, condusă de generalul Henri Mathias Berthelot. Anul 1918 se încheie pentru România cu realizarea miracolului numit Marea Unire de la 1 decembrie, când toate teritoriile cu populație majoritar românească au intrat în componența României. ■

Cu drag, din drag, despre bibliotecile școlare

✍ Horiana PETRESCU

Octombrie a fost declarată de Asociația Internațională a Bibliotecilor Școlare (IASL) „Luna Internațională a Bibliotecilor Școlare“, iar în 1999, presedintele de atunci al IASL, dr. Blanke Wools, a declarat ultima zi de luni a lunii octombrie, „Ziua Internațională a Bibliotecii Școlare“. Pentru toți colegii bibliotecari care și-au onorat, cu cuvântul, gândul și fapta, nobila misiune de difuzare a cărții și informației în rândul cititorilor, luna octombrie, respectiv, ultima luni din luna octombrie, este un bun prilej de rememorare a rolului bibliotecii în viața școlii.

De ce iubim biblioteca școlară ? a fost întrebarea zilei de 29 octombrie 2018. Au încercat să dea un răspuns la această întrebare participanții la activitatea metodică, organizată de Casa Corpului Didactic Ilfov, în colaborare cu Inspectoratul Școlar a județului Ilfov. La nivelul județului Ilfov, bibliotecarii școlari, documentariștii, cadre didactice, responsabilii voluntari, numiți la decizia școlii, cu toții s-au bucurat de întâlnirea semestrială care i-a adus împreună, la ceas de sărbătoare, pentru a discuta probleme de actualitate, noi tendințe, provocări profesionale ale meseriei de bibliotecar. Musafiri de seamă, poftiți de organizatori, au fost doi profesioniști ai „cuvintelor alese“: Costel Marin, redactor șef al revistei „100“ și prof. Nică D. Lupu, scriitor brăneștean. Aceștia, cu mult farmec și umor, au depănat amintiri din bibliotecă, despre prima lor

întâlnire cu cartea și cel/cea care le-a facilitat întâlnirea cu lectura: bibliotecarul/bibliotecara (în cele mai multe amintiri…). Emoții sincere a stârnit darul de suflet, oferit de redactorul șef și realizator al revistei, Costel Marin care, cu acest prilej, a prezentat revista „100“ o revistă de cultură, lunară, cu o tematică istorică. Prin generozitatea acestuia, fiecare dintre participanți a primit câte un exemplar din numărul 8 al revistei.

Prof. Nică D. Lupu a împărtășit celor prezenți opiniile despre bibliotecă, respectiv beneficiile lecturii, opinii meșteșugit prezentate și în romanul de debut al dânsului, intitulat „Incertitudini la răscruce“: *„Atmosfera din bibliotecă îmi creează de fiecare dată o ambianță tonifiantă. Câte izvoare de cultură mă înconjoară! Câte posibilități de a mări distanța dintre oameni și dobitoace*!“ (*Editura Betta, 2012)*

Cuvinte frumoase despre misiunea bibliotecilor școlare, urări de bine au fost adresate de inspectorul școlar Mirela Filip, care a interpretat, în cinstea evenimentului, o melodie deosebit de sensibilă „Limba noastră“ (versuri Alexei Mateevici).

Directorul Casei Corpului Didactic Ilfov, prof. dr. Florin Petrescu, pe lângă amintiri personale, despre anii de studiu și despre cărțile care „l-au făcut mare“, a transmis un mesaj optimist în privința nevoii de biblioteci, cărți, informare: *„Fără carte nu se poate face carte“, iar „în meseria de dascăl trebuie să te informezi tot timpul, să înveți ca să poți, la rândul tău, să-l înveți pe celălalt“.*

În aceeași notă optimistă s-a situat și prezentarea ppt realizată de bibliotecarul Horiana Petrescu, care a punctat câteva din activitățile din anul școlar precedent și a enumerat principalele preocupări și obiective ale bibliotecii CCD Ilfov, precum și proiectele și programele de formare din Oferta CCD Ilfov, la care sunt invitați să participe toți bibliotecarii școlari/responsabilii centrelor de documentare și informare din județul Ilfov în anul școlar 2018-2019. ■

„Abilitarea curriculară a cadrelor didactice din învățământul primar pentru clasa pregătitoare“

În perioada 26 octombrie - 6 noiembrie la Casa Corpului Didactic Ilfov s-a derulat programul de formare „Abilitarea curriculară a cadrelor didactice din învățământul primar pentru clasa pregătitoare“.

Programul a avut ca grup țintă cadrele didactice din învățământul primar care predau în anul școlar 2018-2019 la clasa pregătitoare. Cursul s-a desfășurat într-o atmosferă plăcută și interactivă întreținută de formatorul Maria Drăghici.

În urma derulării acestui stagiu, cursanții au dobândit competențele necesare desfășurării activității didactice la clasa pregătitoare, respectiv competențe de planificare și proiectare a demersului didactic, de management a procesului de predare-învățare specific clasei pregătitoare, de comunicare și relaționare cu elevii, de evaluare. ■

✍ Marius Ovidiu SEBE

„Forme, lumină și culoare“ la Casa Corpului Didactic Ilfov

✍ Horiana PETRESCU

La 2 noiembrie 2018 a avut loc la Casa Corpului Didactic Ilfov vernisajul expoziției cu lucrări care au ca temă un episod dramatic al istoriei evreilor din România: Holocaustul. Casa Corpului Didactic Ilfov, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și cu Institutul Național pentru Studierea Holocaustului „Ellie Wiesel“, a adresat o invitație profesorilor de arte plastice din județ de a crea lucrări în care să-și exprime viziunea artistică asupra acestei tragedii: Holocaustul.

Dedicată datei de 9 octombrie, *Ziua Comemorării victimelor Holocaustului din România*, expoziția organizată în sala de expoziții de 24 metri pătrați a Casei Corpului Didactic Ilfov a reunit 26 de lucrări în diverse tehnici: acuarelă, creion, cărbune, colaj, menite să evoce realitățile cumplite ale Holocaustului. Fie că au trimis lucrări individuale, prof. Laura Flore (Palatul Copiilor și Elevilor Buftea), prof. Mihaela Mocanu (Școala Gimnazială nr. 1 Bragadiru), Alexandru Coțe (Școala Gimnazială nr. 1 Voluntari), prof. Eugenia Irimia (Școala Gimnazială nr. 1 Afumați) sau au fost coordonatori ai elevilor - prof. Mihaela Gherasim (Școala Gimnazială nr. 1 Bălăceanca), prof. Camelia Văduva, (Liceul Teoretic „Radu Popescu“ Popești-Leordeni), prof. Vasilică Robert (Școala Gimnazială nr. 1 Cernica), toți participanții au dovedit că s-au documentat, au trecut prin

filtrul personal informațiile despre acest episod tragic din istoria evreilor și au fost capabili să transmită un mesaj privitorilor, folosind instrumentele specifice artelor frumoase: *forme, lumină și culoare...*

În cuvântul de deschidere, directorul Casei Corpului Didactic Ilfov, prof. dr. Florin Petrescu, autorul manualului pentru clasa a XI-a, *Istoria evreilor. Holocaustul*, i-a felicitat pe autori și a apreciat efortul acestora de a găsi cea mai bună formulă de exprimare artistică a unor fapte cărora niciodată nu li se va putea găsi o justificare… „Pe lângă suferințele și moartea evreilor *vinovați* de a se fi născut evrei, cunoașterea evenimentelor Holocaustului din perioada celui De al II-lea Război Mondial are semnificații deosebite în domeniul educației, al comunicării și al apropierii dintre oameni. De ce este nevoie să învățăm despre istoria evreilor din România și despre capitolul românesc al Holocaustului? Studierea istoriei evreilor din România și a Holocaustului ne arată ce se poate întâmpla atunci când sunt denaturate sau anulate drepturile cetățenești și când forța dreptului este înlocuită cu dreptul forței“. (Petrescu, Florin, Istoria evreilor. Holocaustul).

La vernisaj, au mai luat parte directorul Centrului Județean de Resurse și Asistență Educațională, Rodica Cosma, consilieri psihopedagogi, cadre didactice, elevi de liceu și, desigur, membrii echipei CCD Ilfov. Expoziția este deschisă pentru vizitatori până la 20 noienmbrie 2018. ■

✍ Pagină coordonată de **Prof. dr. Florin PETRESCU,** director al CCD Ilfov